

Structura tematica a prozei lui Mihail Sadoveanu

Directiile prozei sadoveniene, cele mai multe anuntate in cartile de debut, pot fi grupate in urmatoarea clasificare:

1. Lumea targurilor, cu personaje bovarice apasate de platinudinea existentei provinciale: Floare ofilita (1906), insemnarile lui Neculai Manea (1907), Haia Sanis (1908), Apa mortilor (1911) - transformata in Locul unde nu s-a intamplat nimic (1933), Demonul tineretii (1928), Cazul Eugeniei Costea (1936) s.a.;
2. Viata oamenilor simpli, dominati de "dureri inabusite" sau revolte mocnite: Mormantul unui copil (1906), Bordeenii, Un instigator (1912), Pastile Blajinilor (1935) s.a.;
3. Poezia naturii si istorii cinegetice: Dumbrava minunata, Tara de dincolo de negura (1926), imparatia apelor (1928) - devenita Nada florilor (1951), Noptile de Sanziene (1934), Istorisiri de vanatoare (1937), Valea Frumoasei, Ochi de urs (1938), Ostrovul lupilor (1941), Povestile de la Bradu-Stramb (1943) s.a.;
4. Proza memorialistica si scrieri de razboi: Povestiri din razboi (1905), Amintirile caprarului Gheorghita (1906), Oameni si locuri (1908), 44 de zile in Bulgaria (1916), Strada Lapusneanu (1921) - transformata in Trenul fantoma (1932), Cele mai vechi amintiri (1935), Anii de ucenicie (1944), Evocari (1954) etc.
5. Romane de evocare istorica: Neamul Soimarestilor (1915), Zodia Racului sau Vremea Ducai-Voda (1929), Maria-sa Puiul Padurii (1931), Nunta domnitei Ruxanda (1932), Creanga de aur, Soarele in balta sau aventurile sanului (1933), Fratii Jderi (vol. I - 1935, II - 1936, III - 1942), Divanul persian (1940), Nicoara Potcoava (1952), varianta a Soimilor s.a.

in afara clasificarii, cu statut de capodopera: povestirile in rama din Hanu-Ancutei (1928) si romanul mioritic Baltagul (1930). Scriitor prolific -autor a peste o suta de carti -, care se manifesta editorial pe parcursul primei jumatati a secolului al XX-lea, Mihail Sadoveanu contopeste in opera sa, cum specifica G. Calinescu, "realismul lui Balzac si melancolia unui romantic".